

ganfke vist, naar jeg i dette Dieblik skulde gjøre Oerflag over, hvad der kan ventes at indkomme som Rente af Kassebeholdningen, maatte selv gjøre Oerflaget noget høiere, end jeg dengang gjorde. — Jeg kommer nu til Endringsforslagene til § 24. Det glædede mig meget at høre den Udtaalelse af Udvalgets ærede Ordfører om Endringsforslaget under Nr. 137, at han, og muligvis med ham det hele Udvalg, vilde være tilbøielig til at tage dette Endringsforslag tilbage, saaledes at Spørgsmaalet om en Redsættelse paa denne Post først kom til Afgjørelse ved 3die Behandling. Jeg haaber, at dette vil være ensbetydende med, at Endringsforslaget ikke kommer frem mere. Det forekommer mig, at der er saa god Grund som nogen til at gaa ind paa den forholdsviis ubetydelige Forøgelse af Udgifterne til andet Revisionsdepartement, naar man ser hen til, i hvilket overordentlig Maal Arbeidet under dette Departement er blevet forøget i Løbet af de 3 sidste Aar. Om jeg huffer ret, angaar Meddelelsen i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget netop Forøgelsen i de 3 sidste Aar. Naar man ser hen til, at Tallet af regnskabsførende Postkontorer i Løbet af disse 3 Aar er blevet forøget med 26 pCt., at Antallet af Brevsamlingssteder er blevet forøget med 46, — og som bekendt er jo Brevsamlingsstedernes Tal i stadig Stigning og kan neppe antages at være afsluttet med Aaret 1878 — og naar man ser hen til, at selve Expeditionernes Antal — Antallet af saadanne Expeditioner som af Pengebreve, Pakkepostfager, Postanvisninger og Postopkrævninger, der alle betinge Regnskabsrevision — er voget med omtrent 25 pCt. i disse 3 Aar, saa forekommer det mig, at der i Virkeligheden er givet saa gode Grunde, som der overhovedet kan gives, for en Forøgelse af Arbeidskraften i et Revisionsdepartement. Det Endringsforslag, som under Nr. 138 er stillet af et Mindretal af Udvalget, men ganfke vist med Forbehold fra et andet Mindretals Side om en eventuel Tiltræden, en Tiltræden, som jeg imidlertid haaber ikke vil finde Sted ved Afstemningen her i Salen, gaar jo ud paa en Indskrænkning for det kommende Finantsaar af 13,000 Kr. i de Beløb, som have staaet til Soldvæsenets Disposition under Finantslovsparterne § 24 VI. C. g., C. i. og C. k., sammenholdt med hvad der har været bevilget i de sidste Finantsaar. Den ærede Ordfører for Udvalget har allerede gjort opmærksom paa, hvor ubetydelig den foreslaaede Besparelse er for Statskassen i Sammenligning med de Ulemper, der vilde opstaa, dersom det derved skulde komme til at gaa ud over det, der er langt vigtigere, nemlig en hurtigere Expedition fra Soldvæsenets Side, og jeg tror, at den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at dette let — efter min Mening uundgaelig — vil blive Følgen deraf, dersom disse Indskrænkninger og Beparelseser skulde medføre en Formind-

skelse i det Personale, som nu kan benyttes til Soldbepeditionen. Men Forholdet er jo det, at Beparelseser kunne gjøres paa to Maader; de ville kunne gjøres, i alt Fald for Post C.'s Bedkommende, enten ved at formindste Personalet eller ved at formindste Personalets Lønning, og jeg anser det for utvivlsomt, at en Redsættelse her ligesom vil nøde Soldvæsenet til at følge den sidste Vej. Posten paa 180,000 Kr. er jo til Medhjælp, ikke til forud fast bestemte Lønninger, og om man end af Billigheds- og Humanitetshensyn vilde trykke sig til det Yderste ved at indskrænke Lønningerne for nogle af dem, som nu modtage Bederlag for deres Arbeide af denne Sum, saa vilde man dog utvivlsomt være nødt til ved Antagelsen af nyt Personale at foretage saadanne Reduktioner, at derigennem denne Redsættelse vil kunne indvindes. Hvad Reduktionen under Post g angaar, de 5,000 Kr., som skulde spares paa det Beløb, der i de sidste 3 — 4 Aar har været bevilget til Lønningen af 28 midlertidigt ansatte Soldassistentter, til Honorar til 3 som Soldkontrollører fungerende Soldassistentter og til en som Inspektør fungerende Soldkontrollør, da kan jeg ikke se rettere, end at det har været Forlagsstillerens egen Mening, at Reduktionen skulde ramme ikke Tallet af Personer, men deres Lønninger, og jeg ser i Virkeligheden heller ikke, hvorledes det forsvarlig skulde kunne gennemføres paa anden Maade. Jeg ser ikke rettere, end at en tilsvarende Reduktion i Personalet efter den Medgjørelse, som er givet for Personalets Anvendelse ikke er forsvarlig. Jeg vil altsaa antage, at det ærede Mindretal, som har foreslaaet Redsættelsen, netop har ment, at Beparelsen skulde fremkomme ved en Reduktion af Bederlaget til dette Personale. Man kunde vel sige, at saa ubillig har Mindretallet ikke villet være, at foreslaa en saadan Reduktion af Lønninger til Mænd, der hidtil have haft et bestemt Bederlag. Man maa jo erindre, at saa at sige hele Tilgangen til den store Soldetat finder Sted gennem disse midlertidigt ansatte Soldassistentter, og at der altsaa netop mellem disse 28 er en meget hurtig Omsætning. I Reglen bliver Ingen fast ansat Soldassistent, før han har været midlertidigt, saa at paa enkelte Undtagelser nær kommer hele Tilgangen til Soldetaten til at passere gennem disse 28 midlertidigt ansatte Soldassistentter. Deraf følger ogsaa, at man ikke for at indvinde denne Beparelse vil være nødt til at reducere bestaaende Lønninger for de Individier, der nu have dem, men at man blot behøver at reducere paa de nyantagne midlertidige Assistentter. Den 3die Post, som der foreslaas nogen Reduktion paa, vilde jo ærede Medlemmer af dette Thing vide, er tildels kalkulatorisk. Om jeg ikke huffer feil, er af disse 38,000 Kr. paa Post C. k. mere end Halvdelen Bederlag for Oerarbeide, Middagsarbeide osv. Meningen kan jo umulig være den, at enten dette